

Пояснення до касаційної скарги Коваленка Ю.М.

Ваша Честь!

Хочу акцентувати увагу Суду, що Суди перших двох інстанцій прийняли рішення на підставі окремих статей похідного у сфері використання ядерної енергії і радіаційної безпеки Закону України «Про дозвільну діяльність у сфері використання ядерної енергії», який не поширюється на діяльність з використання рентгенівських апаратів, а поширюється згідно статті 24 основоположного у цій сфері Закону України «Про використання ядерної енергії і радіаційну безпеку» та статті 9 Закону України «Про захист людини від впливу іонізуючих випромінювань» тільки на діяльність з радіоактивними матеріалами, до яких відносяться радіонуклідні ДІВ, ядерні матеріали і радіоактивні відходи. В рентгенівських апаратах радіоактивні матеріали відсутні і ядерна енергія не використовується.

В матеріалах справи ніде не зазначено про використання ядерної енергії Відповідачем чи Позивачем. Як можна ліцензувати діяльність за її відсутності? Ніде в згаданих вище Законах не йдеться про те, що діяльність з використання нерадіонуклідних ДІВ, до яких відносяться рентгенівські апарати, підлягає ліцензуванню у сфері використання ядерної енергії. Ця діяльність регулюється лише у сфері радіаційного захисту через норми і правила ядерної та радіаційної безпеки. Графічне пояснення з цього питання додаю. Всі підзаконні акти, які використовує Позивач в якості доказів своєї позиції, мають узгоджуватися з Законами, а не суперечити їм

Суди не взяли до уваги, що Закон України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», Основи законодавства України про охорону здоров'я, та Закон України «Про систему громадського здоров'я», які регулюють діяльність Відповідача і Позивача, не передбачають отримання ними ліцензії у сфері використання ядерної енергії.

Суди не досліджували, чи підлягає діяльність Позивача і Відповідача ліцензуванню у сфері використання ядерної енергії, тобто чи є предмет спору, та не дали жодної оцінки доказам, наведеним у матеріалах Відповідача, що його діяльність не підлягає ліцензуванню у сфері використання ядерної енергії.

Суди не врахували, що ліцензування діяльності з використання іонізуючого випромінювання не передбачене Законом України «Про ліцензування видів господарської діяльності», а саме про використання іонізуючого випромінювання, а не ядерної енергії йдеться в матеріалах справи.

У позовній заяві відсутнє посилання на будь-яку статтю згаданих вище Законів України, на підставі якого Позивач через кілька місяців використання

рентгенівського обладнання без будь-яких дозволів звернувся до ДІАР для отримання ліцензії у сфері використання ядерної енергії.

Звертаю увагу Суду на те, що рішення судів першої та апеляційної інстанцій створюють небезпечний для господарських відносин прецедент, коли покупець товару після певного часу його використання за надуманим позовом через суд може повернути повністю сплачену за товар ціну і незаконно збагатітися. Те, що поставлене Позивачу обладнання було у його користуванні, суди навіть не брали до уваги.

Таким чином, суди першої та другої інстанції допустили неправильне застосування матеріального права, порушили норми процесуального права, а також принципи верховенства права та рівності сторін у процесі, що є підставою для скасування прийнятих рішень.

У прохальній частині касаційної скарги ми просимо суд закрити справу за відсутністю предмету спору, оскільки Позивач і Відповідач не здійснюють діяльність у сфері використання ядерної енергії і тому не потребують ліцензій у цій сфері, а отже немає зазначеної у позивній заяві перешкоди для використання рентгенівського апарату і введення в оману.

Саме тому у прохальній частині Касаційної скарги ми просимо Суд скасувати судові рішення судів першої та апеляційної інстанцій повністю (п.1 і 3 ст.311 ГПК України) і закрити провадження у даній справі за відсутністю предмету спору (п. 2 ч. 1 ст. 231, п. 5 ч. 1 ст. 308 ГПК України).

Директор ТОВ «ТЕЛЕОПТИК»



Юрій Коваленко

10.09.2025

Державне регулювання в Україні у сфері використання ядерної енергії та радіаційної безпеки

